

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at ændre bekendtgørelsen om fangst og beskyttelse af isbjørne, således at det bliver muligt at nedlægge isbjørne, der opsøger beboede steder, uden at der forud for nedlæggelsen skal indhentes dispensation.

(Medlem af Inatsisartut Jens NapātôK, Partii Naleraq)

Først ønsker jeg at takke for det fremsatte forslag.

Her vi vores land lever vi spredt og ynglestederne for de kvoterede fangst dyr er forskellige fra sted til sted, ligesom at dyrene har deres foretrukne steder på grund af føden. Rovdyr kan trænge ind i byerne og dermed kan bringe liv i fare, hvor man nogle gange med succes kan jage dem væk, men ikke altid. Når disse rovdyr trænger ind til byerne, bliver borgerne utrygge og de kommer også i fare.

Forslagsstilleren nævner blandt andet at når rovdyrene kommer ind i byområderne, træffer man først en beslutning om hvad der skal gøres, efter konsultation af flere myndighedsområder, og jeg kan nævne at sådanne procedure ikke længere er tidssvarende. Disse farlige tilfælde har heldigvis endnu ikke bragt menneskeliv i overhængende fare, og jeg mener at der bør være en procedure der ikke kræver at man først skal igennem flere myndighedsområder, før der træffes en beslutning om hvordan man skal agere. Departementer, kommuner, bygdebestyrelser, fangerforeninger skal udarbejde faste procedurer, for vi har alle en pligt til at beskytte borgerne og forhindre at udsætte dem for fare.

Men hvis vi skal komme med en god løsning, kan vi ikke komme uden om at skulle have et godt samarbejde med fangerforeningerne, for de har mange års erfaring i deres fangst dyr og har kendskab til dyrenes adfærd. Det er hævet over enhver tvivl, at det ikke er positivt, at der først kan ske en beslutning, efter kontakt med mange myndigheder når rovdyr trænger ind i byområder, for i de senere år bliver det mere og mere almindeligt, at rovdyr trænger ind i byer for at søge føde, blandt andet som følge af de globale klimaforandringer og dermed viser forholdene ændrede vandreruter for vilde dyr.

Jeg vil gøre opmærksom på, at Naalakkersuisut i deres svarnotat oplyser, at der ikke er jagtbetjente i samtlige bosteder, hvilket er beklageligt og bør rettes op, såfremt dette er muligt, således at alle fangerdistrikter får deres egen jagtbetjent. Det blev også nævnt, at ikke alle bosteder har kommunefogeder. Det resulterer i samarbejdsvanskeligheder på tværs af sektorerne. Vi skal rette op på disse utydelige forhold og procedurer.

Vi ved at politiet har travlt med andre opgaver og jeg mener at disse bør genvurderes, for jeg mener at man bør genvurdere at man oven på alt andet arbejde som politiet i forvejen løser, også bebyrder dem med problemer med rovdyr, for dette kunne overlades til landets borgere med større indsigt med rovdyr. Jeg har stor respekt for politiets opgaveløsning, for de gør en stor indsats overalt, men jeg vil ind på det faktum at de skal skræmme dem og når det ikke lykkes at man ikke benytter fangere med licenser.

Jeg har stor respekt med erhvervsfangere, fordi de har stor viden om deres byttedyr og passer godt på disse, hvorfor jeg ønsker at opfordre til at man arbejder mere med dem, hvad angår kvoterede fangst dyr. Erhvervsfangere skal nyde større respekt fra myndighederne, for deres erhverv er et hårdt erhverv, for erhvervet handler ikke kun om at opretholdelse og indkomstmulighed, fangererhverv er et arv fra vores forfædre og det lever i respekt med de gamle traditioner og jagtteknikker.

INUIT ATAQATIGIIT

Inatsisartuni

Inuit Ataqatigiit mener at forslaget skal behandles nøje og hvis det skal ske, så skal arbejdet ske i tæt samarbejde med erhvervsfangere, også fordi at man ikke kan komme uden om dem, når der skal træffes beslutninger om kvoterede fangsttyr. For vi kan jo som folkevalgte ikke blive ved med at skændes om disse kvoterede fangsttyr her i salen. Lad os i stedet samarbejde med erhvervsfangere, for de har jo stor indsigt om deres jagsttyr og i konsekvenserne af de globale klimaforandringer.

Selvfølgelig kan man heller ikke undgå at skulle samarbejde med andre implicerede parter, f.eks. biologer, for det er vigtigt at sådanne beslutninger træffes i fællesskab.

Med disse bemærkninger henviser vi forslaget til behandling i Miljø og Fredningsudvalget.